

Arrest

nr. 190 017 van 24 juli 2017
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 22 maart 2017 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 7 maart 2017 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 8 mei 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 juni 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat A. LOOBUYCK verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat I. FLORIO, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. De verzoeker, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, komt op 24 november 2008 België binnen zonder enig identiteitsdocument en vraagt op 25 november 2008 asiel aan.

1.1.1. Op 18 mei 2009 beslist de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus. Nadat deze beslissing op 16 december 2009 wordt ingetrokken, verwerpt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) bij arrest nr. 36 305 van 18 december 2009 het er tegen ingestelde beroep.

1.1.2. Op 8 januari 2010 neemt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een nieuwe beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij arrest nr. 47 048 van 5 augustus 2010 weigert de Raad eveneens de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus aan de verzoeker.

1.2. Op 9 september 2010 dient de verzoeker een tweede asielaanvraag in. Op 14 september 2010 beslist de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag en tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13quater). Bij arrest nr. 58 782 van 29 maart 2011 stelt de Raad de afstand van het geding vast dat tegen deze beslissing werd aangevat.

1.3. Op 14 oktober 2011 dient de verzoeker een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, in de hoedanigheid van partner in een duurzame relatie van een Belg. Vervolgens wordt hij in het bezit gesteld van een F-kaart.

1.4. Op 5 juli 2013 neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris een beslissing die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21). Deze beslissing wordt op 5 augustus 2013 door de burgemeester van De Haan aan de verzoeker ter kennis gebracht. Op 4 september 2013 verzoekt het gemeentebestuur van De Haan de Commissaris van de politie deze beslissing nogmaals te betekenen omdat de verzoeker op 5 augustus 2013 zijn F-kaart niet bij had en hem toen werd voorgesteld zijn F-kaart binnen te brengen zodat hij de beslissing kreeg, doch de verzoeker zich niet meer gemeld had. Op 10 september 2013 stelt de Commissaris van de politie dat aan dit verzoek niet voldaan kan worden omdat de verzoeker niet meer woont op het adres waar hij was ingeschreven. Per fax van 24 september 2013 worden de diensten van de verwerende partij hiervan op de hoogte gesteld en wordt gevraagd of de verzoeker ambtshalve mag worden geschrapt.

1.5. Op 15 november 2013 wordt de verzoeker van ambtswege geschrapt.

1.6. Op 2 juli 2015 en op 26 augustus 2016 dient de verzoeker een aanvraag in tot herinschrijving. Op 19 oktober 2016 wordt hij verzocht om bewijzen voor te leggen van zijn aanwezigheid in België tussen 10 september 2013 en 2 juli 2015. Op 21 februari 2017 beslist de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris dat de verzoeker geen toepassing kan genieten van artikel 39 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenbesluit) en van artikel 19 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

1.7. Op 7 maart 2017 wordt ten aanzien van de verzoeker een beslissing houdende bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies) genomen.

Dit is de thans bestreden beslissing, die aan de verzoeker op dezelfde dag ter kennis wordt gebracht.

1.8. Op 7 maart 2017 wordt de verzoeker tevens een inreisverbod (bijlage 13sexies) voor twee jaar opgelegd.

1.9. De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid die verzoeker had ingediend tegen de tenuitvoerlegging van de thans bestreden beslissing, werd door de Raad verworpen bij arrest nr. 183 893 van 15 maart 2017. De vordering gericht tegen het inreisverbod werd verworpen bij arrest nr. 183 894 van dezelfde datum. Het beroep tot nietigverklaring tegen de beslissing houdende het opleggen van het inreisverbod is bij de Raad gekend onder het nr. X.

1.10. Op 19 april 2017 werd verzoeker gedwongen van het grondgebied verwijderd.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Artikel 39/56 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de in artikel 39/2 van die wet bedoelde beroepen voor de Raad kunnen worden gebracht "door de vreemdeling die doet blijken van een belang of een benadeling". In de memorie van toelichting bij het ontwerp dat tot die bepaling heeft geleid wordt gewezen op de analogie met artikel 19, eerste lid van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en wordt uitdrukkelijk gesteld dat voor de interpretatie van het begrip "belang" derhalve kan worden

verwezen naar de invulling die de Raad van State aan dit begrip heeft gegeven (*Parl. St.*, Kamer, 2005-06, DOC 51 2479/001, 118.).

Een verzoeker beschikt over het rechtens vereiste belang indien twee voorwaarden vervuld zijn: hij dient door de bestreden administratieve rechtshandeling een persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en wettig nadeel te lijden en de eventueel tussen te komen nietigverklaring van die rechtshandeling moet hem een direct en persoonlijk voordeel verschaffen, hoe miniem ook.

Het belang waarvan een verzoeker blijk moet geven, dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het annulatieberoep en hij moet dat belang behouden tot aan de uitspraak. De aard van het belang kan weliswaar evolueren, maar verzoeker moet minstens aannemelijk maken dat de vernietiging hem een concreet voordeel oplevert.

Wanneer er twijfel rijst omtrent verzoekers belang, komt het verzoeker toe aan de Raad alle nuttige gegevens ter beoordeling voor te leggen die kunnen aantonen dat hij in de concrete omstandigheden van de zaak een belang bij de nietigverklaring heeft (RvS 7 januari 2015, nr. 229.752, Deceuninck).

2.2. Zoals reeds vastgesteld onder punt 1.10 werd verzoeker op 19 april 2017 van het Belgische grondgebied verwijderd. Ter terechtzitting wordt zijn raadsman bevraagd over het belang dat verzoeker nog heeft bij het huidige beroep.

2.3. Verzoekers raadsman repliceert daarop dat het belang is gelegen in het feit dat de bestreden beslissing werd genomen nadat ten onrechte een einde aan verzoekers verblijfsrecht werd gesteld.

2.4. Een belang dat is gesteund op de onwettigheid van een andere beslissing dan deze die het voorwerp uitmaakt van het huidige beroep heeft slechts een onrechtstreeks karakter dat niet valt binnen de grenzen van het wettelijk vereiste belang. Het beoogde voordeel is immers niet verbonden aan het uit het rechtsverkeer halen van de thans bestreden beslissing, die overigens reeds is uitgevoerd, maar enkel aan het horen gegrond verklaren van een middel.

2.5. Gelet op het voorgaande moet worden vastgesteld dat verzoeker geen blijk geeft van het vereiste belang bij de vernietiging van de bestreden beslissing. Het beroep moet dan ook onontvankelijk worden verklaard en worden verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig juli tweeduizend zeventien door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

A. WIJNANTS